

בש"פ 5493/21 - שלמה גבאי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5493/21

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקש: שלמה גבאי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל-אביב שניתנה ביום 6.8.2021 ע"י כב' השופט ד' חסדאי

בשם המבקש: עו"ד רן מילמן

החלטה

1. בקשת רשות ערר ב"גלגול שלישי" לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ד' חסדאי) בעמ"ת 14880-08-21, מיום 6.8.2021, בגדרה התקבל עררה של מדינת ישראל, היא המשיבה (להלן: המדינה), על החלטת משפט השלום לתעבורה במחוז תל אביב יפו (בת ים) (כב' השופטת ש' שטרן) במ"ת 1827-08-21 מיום 5.8.2021. בהחלטתו, הורה בית המשפט המחוזי על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של המבקש בטרם שחרורו לחלופת מעצר, וכי לפיכך המבקש ייעצר עד להחלטה אחרת בעניינו.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 5.8.2021 הוגש כתב אישום נגד המבקש, יליד 2000, אשר ייחס לו שתי עבירות של נהיגה בזמן פסילה עמוד 1

לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה); עבירת נהיגה בלא רישיון נהיגה בתוקף לפי סעיף 10(א) לפקודה; עבירת אי ציות לתמרור לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961; עבירת נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2(א) לצו בדבר תעבורה [נוסח משולב] (יהודה ושומרון) (מס' 1805), התשע"ט-2018; ועבירת נהיגה במהירות העולה על המותר לפי סעיף 54(א) לתקנות התעבורה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה לעצור את המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שנערך לפני בית משפט השלום לתעבורה ביום 5.8.2021, המבקש לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה, אך ביקש לשחררו למעצר בית בפיקוחם של הוריו ואחיו, בטענה כי די יהיה בכך על מנת לאיין את מסוכנותו. בהחלטה שניתנה בתום הדיון, קבע בית משפט השלום כי המבקש ישוחרר למעצר בית מלא בפיקוחם של הוריו ואחיו, בכפוף להפקדת ערבויות שונות.

4. המדינה הגישה ערר על החלטה זו, שבמסגרתו טענה, בין היתר, כי שגה בית משפט השלום לתעבורה שעה שהורה על שחרור המבקש למעצר בית מבלי לקבל תסקיר מעצר. בהחלטה מיום 6.8.2021, קיבל בית המשפט המחוזי את ערר המדינה, וקבע כי טרם שחררו של המבקש למעצר בית יש לקבל תסקיר מעצר בעניינו אשר יבחן את מסוכנותו ואת האפשרות למעצרו באיזוק אלקטרוני. עוד נקבע כי המבקש יעצר עד להחלטה אחרת בעניינו. בתוך כך, בית המשפט המחוזי ציין כי המבקש צעיר בגילו, וכי הוא צבר לחובתו מספר הרשעות בעבירות תעבורה ונפסל כבר שלוש פעמים מלאחוז בהגה. עוד צוין כי תלויים ועומדים נגדו מספר עונשי מאסר על תנאי בגין עבירות תעבורה, מה שלא הרתיעו מלשוב ולבצע עבירות המסכנות חיי אדם.

על החלטה זה נסבה בקשת רשות הערעור שלפניי.

הבקשה דן

5. לטענת המבקש, עניינו מעורר שאלות עקרוניות בעלות חשיבות חוקתית, אשר עניינן בהפנייתו לקבלת תסקיר מעצר ללא הצדקה. עוד מצביע המבקש על קיומן של החלטות סותרות בין הערכאות שדנו בעניינו. המבקש טוען עוד כי יש לבטל את החלטתו של בית המשפט המחוזי ולהותיר על כנה את החלטת בית משפט השלום לשחררו לחלופת מעצר, וזאת, בין היתר, בשים לב לכך שמעצר בעבירות תנועה הוא בגדר חריג; לנוכח גילו הצעיר; לאור העובדה כי מדובר במעצרו הראשון; ועל רקע בחינת בית משפט השלום את מארג הפיקוח שהוצע, וקביעתו לבסוף כי מדובר בחלופת מעצר ראויה אשר יש בה כדי לאיין את מסוכנותו של המבקש. המבקש מצוין עוד כי בדיון בערר הוצע על ידו להוסיף מפקח נוסף על השלושה שנקבעו בהחלטת בית משפט השלום, ואולם בית משפט המחוזי לא התייחס להצעה זו בנימוקיו.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה, על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, אף מבלי לקבל תשובה.

הלכה היא כי בקשת רשות ערר ב"גלגול שלישי" על החלטה בהליכי מעצר תתקבל רק במקרים מיוחדים, שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים להליך, או כאשר מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת, כגון: פגיעה שאיננה מידתית בזכויות המבקש; חשש לעיוות דין, חריגה מסמכות ועוד כיוצא באלה (ראו: בש"פ 2264/19 בוגלה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (3.4.2019); בש"פ 7413/19 מזרחי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (17.11.2019)). עיון בטענות המבקש מעלה כי חרף ניסיונו לשוות לבקשתו נופך עקרוני החורג מענייני הפרטני, בקשתו אינה מעוררת כל שאלה עקרונית "בעלת חשיבות חוקתית" כלשונו, והיא נטועה בדל"ת אמותיו של המקרה הקונקרטי הנדון ונסיבותיו. כמו כן, לא מצאתי כי עניינו של המבקש בא בגדר הנסיבות החריגות אשר מצדיקות את התערבותו של בית משפט זה. יוער עוד כי העובדה ששתי ערכאות הגיעו לתוצאות שונות בענייני מעצר אינה מצדיקה כשלעצמה הענקת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (ראו: בש"פ 9489/17 שקיר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (5.12.2017); בש"פ 1171/18 חזן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.2.2018)).

7. למעלה מן הצורך, מצאתי כי דין בקשת רשות הערר להידחות אף לגופה. אכן, מעצר עד תום ההליכים של נאשם בעבירות תעבורה הינו בגדר חריג, אולם נקבע לא אחת כי יש לבחון את מסוכנותו של הנאשם הקונקרטי לפי נסיבות העניין, וכי ככלל, יש לראות בנאשם הנוהג בזמן שרישיונו נפסל כמי שמהווה סכנה של ממש לציבור המשתמשים בכביש ואף מבטא במעשיו זלזול בהוראות החוק (ראו: בש"פ 2173/12 אל גניני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (22.3.2012); בש"פ 2974/15 אשכנזי נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (20.5.2015)). נוסף לכך, כלל הוא כי לבית המשפט שמור שיקול הדעת האם להורות על הזמנת תסקיר מעצר (ראו: בש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (15.1.2015)). כן נקבע כי הזמנת תסקיר מעצר מתאימה, ככלל, למקרים שבהם "לא ברור אם חלופת מעצר תסכון או שבית המשפט מתקשה לעמוד על קנקנה של החלופה הקונקרטית" (ראו: עניין יונס, בפסקה 9), ונדמה כי הדברים יפים לענייננו, זאת, בין היתר, לנוכח עברו התעבורתי המכביד של המבקש, אשר נצבר לו חרף גילו הצעיר, וכן לאור התנהגותו המסכנת חיי אדם, עת המשיך לנהוג בזמן פסילה ובמהירות מופרזת.

8. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ג' באלול התשפ"א (11.8.2021).

שׁוֹפֵט